

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 211

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 8 iunie 1998

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 83 din 19 mai 1998 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/1997 pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 69/1991, republicată.....	1-3	Oficiul de Autorizare și Control în Turism, aprobate prin Ordinul ministrului turismului nr. 119/1997..... 301. — Decizie a directorului general al Direcției Generale a Vămilelor, secretar de stat, privind completarea Normelor tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu.....	6 6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
23. — Ordin al ministrului agriculturii și alimentației privind prohibiția pescuitului.....	3-5	8. — Circulară privind punerea în circulație, în scop numismatic, a unei monede din argint cu valoarea nominală de 100 de lei.....	6-7
40. — Ordin al ministrului turismului privind completarea nivelului tarifelor pentru serviciile prestate de		★	
		Comunicat	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 83

din 19 mai 1998

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/1997 pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 69/1991, republicată

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22 din 26 mai 1997 pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 69/1991, republicată, ridicată de Diaconu Emilian în Dosarul nr. 2.724/1997 al

Curții de Apel Galați — Secția comercială și de contencios administrativ.

Dezbaterea au avut loc în ședința publică din data de 12 mai 1998 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 19 mai 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea de Apel Galați — Secția comercială și de contencios administrativ, prin Încheierea din 24 noiembrie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.724/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 22/1997 pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 69/1991, republicată, invocată de Diaconu Emilian într-o cauză civilă ce are ca obiect anularea Hotărârii Consiliului Județean Vrancea nr. 38 din 12 septembrie 1997, prin care s-a dispus eliberarea sa din funcția de vicepreședinte al acestui consiliu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 72 alin. (3) lit. o) și ale art. 114 alin. (1) și (4) din Constituție.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că „ordonanța de urgență este neconstituțională”, deoarece, potrivit art. 72 din Constituție, reglementarea pe care o instituie este de domeniul legii organice, iar, conform prevederilor constituționale ale art. 144 alin. (1), Guvernul poate fi abilitat prin lege să emită ordonanțe numai în domenii care nu fac obiectul legilor organice.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului.

În punctul său de vedere Guvernul apreciază că „excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/1997 este neîntemeiată”, deoarece ordonanțele de urgență, constituind o excepție de la regula instituită la art. 114 alin. (1) din Constituție, pot fi emise în orice domeniu, așa încât „restricția referitoare la domeniile rezervate legilor organice nu operează”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

Potrivit art. 5 din Legea nr. 47/1992, s-au cerut relații Consiliului Legislativ în legătură cu avizarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/1997. În răspunsul primit se arată că, inițial, Guvernul elaborase un proiect de lege care, ulterior, a fost transformat în ordonanță de urgență.

În cadrul dezbaterilor care au avut loc în ședința publică din data de 12 mai 1998, reprezentantul Ministerului Public, având în vedere deciziile Curții Constituționale nr. 65/1995 și nr. 34/1998 și considerând că dispozițiile atacate contravin art. 114 alin. (4) din Constituție, a pus concluzii de admitere a excepției invocate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, răspunsul comunicat de Consiliul Legislativ, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/1997, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost legal sesizată.

Motivele de neconstituționalitate invocate privesc încălcarea prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora ordonanța de urgență se poate emite numai în cazuri excepționale, precum și a prevederilor alin. (1) al acestui articol, potrivit cărora este interzisă abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe în domeniile legilor organice, prevedere pe care autorul excepției o consideră aplicabilă și în ceea ce privește ordonanțele de urgență. Interesul urmărit prin excepția ridicată este infirmarea constituționalității prevederilor alin. (4)¹, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/1997 la art. 67 din Legea nr. 69/1991, republicată. Motivele de neconstituționalitate invocate privesc însă ordonanța în ansamblul său, astfel încât nu pot fi dissociate spre a ne referi numai la prevederile sus-menționate, direct aplicabile procesului.

Primul motiv de neconstituționalitate invocat, legat de încălcarea condiției constituționale prevăzute la art. 114 alin. (4), ca ordonanța de urgență să fie emisă numai în cazuri excepționale, este întemeiat. Nici existența unei situații excepționale, nici necesitatea instituirii de urgență a măsurilor prevăzute în ordonanță nu pot fi reținute.

Așa cum rezultă din relațiile comunicate de Consiliul Legislativ, inițial, pentru reglementarea aspectelor prevăzute în ordonanța de urgență Guvernul elaborase un proiect de lege. În expunerea de motive la acest proiect se face referire exclusiv la necesitatea îmbunătățirii cadrului legislativ privind autonomia locală, în concordanță cu „actualul program de guvernare”, și pentru eliminarea unor imperfecțiuni și neclarități, precum și completarea unor insuficiențe, fără nici o mențiune cu privire la existența unor situații ce ar impune adoptarea de urgență a acestei reglementări. De aceea nici nu s-a solicitat dezbaterea proiectului în procedură de urgență. Proiectul de lege a fost avizat de Consiliul Legislativ la data de 10 mai 1997. Peste 9 zile, proiectul de lege, transformat într-un proiect de ordonanță de urgență, s-a trimis la avizare și, ulterior, ordonanța de urgență a fost adoptată de Guvern. Conținutul ordonanței de urgență, cu excepția unor aspecte de amănunt, este același cu al proiectului de lege anterior, iar nota de fundamentare are același cuprins cu cel al expunerii de motive precedente, fără a se invoca, cel puțin, existența unei situații excepționale care ar fi justificat urgența adoptării reglementării respective pe calea ordonanței de urgență.

Rezultă, din cele arătate, că scopul urmărit de Guvern a fost acela de a institui o nouă reglementare, direct aplicabilă, procedeu prin care însă s-a încălcat competența constituțională a Parlamentului, prevăzută la art. 58 din Constituție, în calitate de unică autoritate legiuitoare a țării.

Astfel cum s-a arătat prin Decizia Curții Constituționale nr. 65/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 28 iunie 1995, cazul excepțional, de care depinde legitimitatea constituțională a ordonanței de urgență, se justifică „pe necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public”. Nici în expunerea de motive la proiectul de lege inițial, nici în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/1997 și nici în justificările prezentate de reprezentantul Guvernului la dezbaterile care au avut loc în ședința Senatului din 17 martie 1998, ca și în celelalte luări de cuvânt din această ședință, așa cum rezultă din stenograma publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr. 47 din 8 aprilie 1998, nu s-a făcut referire la existența unor împrejurări care să justifice cazul excepțional și urgența reglementării situației. Cazul excepțional are un caracter obiectiv, în sensul că existența sa nu depinde de voința Guvernului, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență. De aceea, în nici un fel nu constituie un caz excepțional schimbarea de către Guvern a opțiunii sale cu privire la actul legislativ folosit. Ordonanța de urgență nu constituie o alternativă aflată la discreția Guvernului, prin care acesta și-ar putea încălca obligația sa constituțională de a asigura, în vederea îndeplinirii programului său de guvernare, reglementarea prin lege, de către Parlament, a relațiilor ce constituie obiectul acestei reglementări.

De altfel, prin Decizia Curții Constituționale nr. 34/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998, se arată că „modificarea sau

unificarea legislației într-un domeniu sau altul nu justifică, prin ea însăși, emiterea unei ordonanțe de urgență“. Or, scopul urmărit prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/1997 a fost perfecționarea legislației, așa cum rezultă atât din expunerea de motive la proiectul de lege inițial, cât și din nota de fundamentare a ordonanței de urgență și din dezbaterile care au avut loc la Senat.

Așa cum se arată în stenograma ședinței Senatului din 17 martie 1998, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/1997 a fost respinsă la votul final, pe ansamblul reglementării, după ce fuseseră adoptate, în parte, prevederile articolelor. Semnificația acestui vot privește deci necesitatea ordonanței de urgență în întregime, ceea ce exclude, *de plano*, existența unui caz excepțional care ar fi impus adoptarea ei. De altfel însăși întârzierea cu aproape un an a discutării în Parlament a ordonanței de urgență infirmă urgența reglementării instituite de ordonanță, iar în punctul de vedere al Guvernului nu se face nici o referire la acest aspect.

În concluzie, intenția inițială a Guvernului a fost promovarea unui proiect de lege, pentru că, în fapt, condițiile ce

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate invocată de Diaconu Emilian în Dosarul nr. 2.724/1997 al Curții de Apel Galați — Secția comercială și de contencios administrativ și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/1997 pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 69/1991, republicată, sunt neconstituționale.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 mai 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI ALIMENTAȚIEI

ORDIN

privind prohibiția pescuitului

Ministrul agriculturii și alimentației,
având în vedere prevederile art. 15, ale art. 17 lit. A alin. a), b), e), f), g), lit. B alin. a), b), c), d) și lit. C alin. a), b), c) și e), ale art. 18 și 19 din Legea nr. 12/1974 privind piscicultura și pescuitul,
văzând Nota Direcției de pescuit, piscicultură și inspecție piscicolă nr. 61.229 din 3 aprilie 1998,
în temeiul art. 2 pct. 31 din Hotărârea Guvernului nr. 390/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Alimentației, cu modificările ulterioare,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se instituie măsuri de prohibiție pentru pescuitul industrial și recreativ (sportiv) al tuturor speciilor de pești, crustacee, moluște și alte viețuitoare acvatice, după cum urmează:

caracterizează cazul excepțional, de care depinde legitimitatea constituționalității ordonanței de urgență a Guvernului, nu erau întrunite, o modificare legislativă nefiind de natură să justifice emiterea unei asemenea ordonanțe. Schimbarea ulterioară a acestei orientări, prin emiterea noii reglementări preconizate, sub forma unei ordonanțe de urgență, este, de aceea, neconstituțională.

În ceea ce privește cel de-al doilea motiv de neconstituționalitate, legat de reglementarea prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/1997 a unui domeniu rezervat legii organice, este incontestabil că Legea nr. 69/1991, întrucât privește administrația publică locală, constituie, potrivit art. 72 alin. (3) lit. a) din Constituție, o lege organică. Prin Decizia nr. 34/1998, sus-menționată, Curtea Constituțională a statuat că interdicția reglementării prin ordonanță în domenii rezervate legii organice nu este aplicabilă ordonanței de urgență a Guvernului. Cu majoritate de voturi, Curtea constată că nu au intervenit elemente noi care să justifice modificarea acestei practici.

a) în apele colinare, de șes, în Dunăre și în delta sa, pe o durată de 60 de zile, în perioada 14 aprilie — 12 iunie inclusiv;

b) în Complexul Razim-Sinoe și lacurile litorale, în perioada 1 aprilie — 29 iunie inclusiv;

c) în fața gurilor Dunării — Meleaua Sfântu Gheorghe, până la Ciotic, pe durata a 122 de zile, în perioada 1 aprilie — 31 iulie inclusiv;

d) se instituie zone de cruțare a peștelui, prin interzicerea pescuitului, pe tot timpul anului, în sectoarele:

— pe cursurile vechi ale Brațului Sfântu Gheorghe, din zonele rectificatice, respectiv între km 16,5–20, 30–43 și 50–58;

— pe Dunărea veche, între intrările în canalele Căzănele și Magearu;

— în Ghiolul Erenciuc;

— în Lacul Zmeica;

— în Lacul Gâsca din Complexul Somova-Parcheș;

e) se instituie zone de cruțare a peștelui, prin interzicerea pescuitului, în zonele și în perioadele următoare:

— în Dunărea Veche, între mila 8+600 (confluența cu Canalul Sulina) și Canalul Magearu și între confluențele canalelor Căzănele și Olguța cu Dunărea Veche, în perioada 10 iunie — 1 decembrie;

— pe cursul vechi al Brațului Sfântu Gheorghe, din zona rectificată, între km 65–83, în perioada 15 iunie 1998 — 15 aprilie 1999.

Art. 2. — Se reglementează pescuitul anumitor specii de pești, după cum urmează:

a) se interzice pescuitul speciilor văduviță, caracudă, morunaș, lin, cegă, șip și viză, în perioada 1 aprilie 1998 — 1 aprilie 1999;

b) se interzice pescuitul sturionilor și al scrumbiei de Dunăre, în tot cursul anului, în fața gurilor de vărsare ale Dunării în Marea Neagră, pe o lungime de 5 km spre largul mării și pe un coridor lat de 2 km, socotit câte 1 km de o parte și de alta a axului brațelor Sfântu Gheorghe și Sulina. În fața Brațului Chilia, lățimea coridorului interzis este de 1 km spre sud de axa brațului, iar spre nord, până la limitele apelor naționale române;

c) se interzice pescuitul sturionilor, cu carmace și cărmăcuțe, în șenalul Dunării și pe brațele sale, iar în zona Litoralului, pescuitul acestora cu carmace, ohane și setci de sturioni, în perioada 15 februarie — 15 mai, în anii 1998 și 1999;

d) se interzice pescuitul știucii în perioada 1 februarie — 30 martie 1999;

e) se interzice pescuitul în apele de munte al păstrăvului indigen, fântânel și coregon, în perioada 15 septembrie 1998 — 30 aprilie 1999, iar pescuitul păstrăvului curcubeu și al lipanului, în perioada 1 ianuarie — 31 mai în anii 1998 și 1999.

Art. 3. — În activitatea de pescuit industrial se interzice:

a) utilizarea setcilor, a avelor, de orice tip, și a ohanelor cu latura ochiului de plasă sub 100 mm, în zona litoralului marin, cu excepția Golfului Musura din perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”;

b) folosirea setcilor și a avelor, de orice tip, în Complexul Razim-Sinoe și în lacurile litorale din perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”;

c) pescuitul electric și cu materiale explozive, precum și prin utilizarea de substanțe toxice sau narcotice de orice fel;

d) folosirea setcilor și a avelor tractate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, cu excepția pescuitului

în Dunăre, până la Gura Timocului și în brațele sale principale: Chilia, Tulcea, Sulina și Sfântu Gheorghe;

e) folosirea pe Dunăre a uneltelor tip traul, năvod îngemănat, prostovol, lăptaș (cu excepția zonelor de frontieră cu Ucraina și Republica Moldova de pe Dunăre) și tip năpatcă și trandadaie în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”;

f) folosirea năvoadelor în rețeaua de canale, gârle, sahare ale bazinelor naturale din perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”;

g) se interzice pescuitul cu năvodul în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, după cum urmează:

— în perioada 15 aprilie — 15 septembrie în Delta Dunării;

— în perioada 1 aprilie — 1 octombrie în Complexul Razim-Sinoe și în lacurile litorale;

h) se interzice utilizarea la pescuit a setcilor și a avelor confecționate din fire monofilament.

Art. 4. — Este interzis pescuitul speciilor care au dimensiunile mai mici decât cele prevăzute în anexa nr. 2 din Legea nr. 12/1974 privind piscicultura și pescuitul, precum și al următoarelor specii care au dimensiunile mai mici de:

— 40 cm la știucă;

— 12 cm la biban;

— 30 cm la avat;

— 50 cm la somn.

Art. 5. — Este interzisă utilizarea uneltelor de pescuit care au dimensiunile ochiului de plasă mai mici de:

a) $a = 40$ mm, respectiv $2a = 80$ mm, la uneltele de pescuit tip ave și setci;

b) $a = 30$ mm, respectiv $2a = 60$ mm, la uneltele de pescuit activ pentru scrumbie;

c) $a = 32$ mm, respectiv $2a = 64$ mm, la uneltele tip năvoade, vintire și taliene;

d) $a = 7$ mm, respectiv $2a = 14$ mm, la uneltele destinate pescuitului în zona litoralului românesc al Mării Negre;

e) $a = 40$ mm, respectiv $2a = 80$ mm, la camerele de prindere ale vintirelor și taliinelor, utilizate în Complexul Razim-Sinoe și în lacurile litorale;

f) pentru Complexul Razim-Sinoe se interzice folosirea năvoadelor cu dimensiunile ochiurilor de plasă mai mici de:

— $a = 40$ mm pe latură (mătiță), în perioada 1 octombrie — 31 decembrie 1998;

— $a = 50$ mm pe latură (mătiță), în perioada 1 ianuarie — 31 martie 1999;

— $a = 40$ mm pe latură pentru aripile năvodului.

Art. 6. — Prohibiția pescuitului, în apele curgătoare ce constituie frontieră de stat, al tuturor speciilor de pești, crustacee, moluște și alte viețuitoare acvatice se stabilește după cum urmează:

a) în apele Fluviului Dunărea:

— pentru zona de frontieră cu Ucraina (Brațul Chilia, de la Mm 72 până la vărsarea în Marea Neagră), pe o durată de 30 de zile, în perioada 22 aprilie — 21 mai inclusiv;

— pentru zona de frontieră cu Republica Moldova (de la Mm 72, Gura Prutului, la Mm 72,5), pe o durată de 30 de zile, în perioada 22 aprilie — 21 mai inclusiv;

— pentru zona de frontieră cu Republica Bulgaria (de la Chiciu — Ostrov, km 374,5, la Gura Timocului, km 845,6), pe o durată de 30 de zile, în perioada 22 aprilie — 21 mai inclusiv;

— pentru zona Bazinului Panonic (de la Gura Timocului, km 845,6, la Baziaș, km 1.075), ce constituie frontieră de stat cu Iugoslavia, anual se interzice pescuitul următoarelor specii (conform convenției bilaterale din 30 ianuarie 1961), în următoarele perioade:

- șalău, în perioada 1—30 aprilie;
- somn, în perioada 25 aprilie — 24 mai;
- crap, în perioada 25 aprilie — 24 mai;
- plătică, în perioada 25 aprilie — 24 mai;
- cegă, în perioada 15 mai — 15 iunie;
- păstrugă, în perioada 15 mai — 15 iunie;
- nisetru, în perioada 15 mai — 15 iunie;
- morun, în perioada 15 mai — 15 iunie;

b) în Râul Prut:

— pentru zona de frontieră cu Republica Moldova, pe o durată de 60 de zile, în perioada 14 aprilie — 12 iunie inclusiv;

— pentru zona de frontieră cu Ucraina, pe o durată de 52 de zile, în perioada 30 martie — 21 mai inclusiv;

c) în Râul Tisa:

— pentru zona de frontieră cu Ucraina, pe o durată de 52 de zile, în perioada 30 martie — 21 mai inclusiv.

Art. 7. — Prohibiția pescuitului scrumbiei de Dunăre în anul 1998 se stabilește, pe sectoare, după cum urmează:

a) în sectorul I (gurile Dunării — Ceatal Chilia, Mm 43), pe o durată de 7 zile, în perioada 17—23 aprilie inclusiv;

b) în sectorul II (Ceatal Chilia, Mm 43 — Cotu Pisicii, Mm 76), pe o durată de 20 de zile, în perioada 23 aprilie — 12 mai inclusiv;

c) în sectorul III (Cotu Pisicii, Mm 76 — Chiciu — Ostrov, km 374,5), pe o durată de 30 de zile, în perioada 27 aprilie — 26 mai inclusiv;

d) în sectorul IV (Chiciu — Ostrov, km 374,5 — Gura Timocului, km 845,6), pe o durată de 30 de zile, în perioada 1—30 mai inclusiv.

Art. 8. — Prohibiția pescuitului sturionilor în anii 1998 și 1999 se stabilește după cum urmează:

a) în zona litorală a Mării Negre, în perioada 15 februarie — 15 mai;

b) în sectorul Marea Neagră — Cotu Pisicii (Mm 76), pe o durată de 60 de zile, în perioada 15 martie — 15 mai;

c) în sectorul Cotu Pisicii (Mm 76) — Chiciu — Ostrov (km 374,5), pe o durată de 60 de zile, în perioada 6 aprilie — 4 iunie;

d) în sectorul Chiciu — Ostrov (km 374,5) — Gura Timocului (km 845,6), pe o durată de 60 de zile, în perioada 8 aprilie — 6 iunie;

e) în sectorul Gura Timocului (km 845,6) — Baziaș (km 1.075), pe o durată de 30 de zile, în perioada 15 mai — 15 iunie (conform Convenției bilaterale din 30 ianuarie 1961);

f) se interzice utilizarea la pescuitul industrial a uneltelor confecționate din plase având finețea aței cuprinsă între 420 — 1.430 tex inclusiv (densitatea de lungime între

700 — 2.450 m/kg) și fire cu diametrul mai mare de 1,9 mm inclusiv, în perioadele și zonele menționate la art. 8.

Art. 9. — Pescuitul, în perioada de prohibiție, al oricăror specii de pești și viețuitoare acvatice, în scopuri științifice și pentru culturi artificiale, se poate efectua în orice perioadă, loc și cu orice unelte sau metode, numai cu autorizarea prealabilă a Ministerului Agriculturii și Alimentației, iar pentru perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, și cu avizul Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

Art. 10. — Prevederile prezentului ordin se aplică de la data intrării în vigoare a acestuia până la intrarea în vigoare a unui alt ordin de prohibiție. Prevederile Ordinului ministrului agriculturii și alimentației privind prohibiția pescuitului nr. 21 din 31 martie 1997, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 14 aprilie 1997, își mențin valabilitatea pentru anul 1998, până la intrarea în vigoare a prezentului ordin. Nerespectarea prevederilor prezentului ordin se sancționează potrivit dispozițiilor Legii nr. 12/1974 privind piscicultura și pescuitul, ale Legii nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării” și ale Hotărârii Guvernului nr. 971/1994 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele de pescuit și de protecție a fondului piscicol.

Art. 11. — Prezentul ordin nu vizează crescătoriile și pepinierele piscicole constituite din heleșteie și iazuri și, de asemenea, lacurile de acumulare sau alte bazine amenajate la care folosința piscicolă a fost preluată prin contract. Pentru lacurile de acumulare sau alte bazine amenajate, care, în ultimii 5 ani, au fost populate anual și sistematic cu puiet de pește, autorizarea pescuitului în perioada de prohibiție se face de către Ministerul Agriculturii și Alimentației, la propunerea Direcției de pescuit, piscicultură și inspecție piscicolă, numai în baza actelor doveditoare privind populațiile efectuate.

Art. 12. — Direcția de pescuit, piscicultură și inspecție piscicolă din cadrul Ministerului Agriculturii și Alimentației, direcțiile generale pentru agricultură și alimentație județene și a municipiului București, Consiliul Județean Tulcea, Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, agențiile județene pentru protecția mediului, Regia Autonomă „Apele Române”, Regia Națională a Pădurilor, Regia Autonomă a Îmbunătățirilor Funciare, asociațiile de pescuit sportiv din România, societățile comerciale care au ca obiect de activitate pescuitul și piscicultura, unitățile de cercetare de profil, precum și instituțiile publice care dețin și/sau administrează bazine piscicole vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin. În acest scop, conform art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 971/1994, vor fi împuternicite persoane cu drept de control, constatare și sancționare a contravențiilor la normele de pescuit și protecție a fondului piscicol, care vor solicita, după caz, sprijinul și cooperarea organelor de poliție și ale administrației publice locale.

Ministrul agriculturii și alimentației,
Dinu Gavrilescu

MINISTERUL TURISMULUI

ORDIN**privind completarea nivelului tarifelor pentru serviciile prestate de****Oficiul de Autorizare și Control în Turism, aprobate prin Ordinul ministrului turismului nr. 119/1997**

Art. 1. — Se aprobă completarea nivelului tarifelor pentru serviciile prestate de Oficiul de Autorizare și Control în Turism, cuprinse în anexa la Ordinul ministrului turismului nr. 119/1997, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 4 august 1997, după cum urmează:

După punctul 56 se introduce punctul 57 cu următorul cuprins:

„57. Eliberarea atestatului de ghid de turism 80.000 lei.“

Art. 2. — Oficiul de Autorizare și Control în Turism și agenții economici vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării lui în Monitorul Oficial al României.

Ministrul turismului,
Sorin Frunzăverde

București, 23 aprilie 1998.
Nr. 40.

MINISTERUL FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR

DECIZIE**privind completarea Normelor tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu**

Directorul general al Direcției Generale a Vămilelor, secretar de stat,
în temeiul art. 283 alin. 2 din Regulamentul vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1997, emite următoarea decizie:

Articol unic. — Punctul 6 din anexa la Decizia directorului general al Direcției Generale a Vămilelor nr. 946/1997 pentru aprobarea Normelor tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației vamale în detaliu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 bis din 9 octombrie 1997, se completează cu litera d), care va avea următorul cuprins:

„d) pentru reexportul ambalajelor prevăzute la art. 261 din Regulamentul vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1997, admise la import temporar cu exonerarea totală a plății taxelor vamale și a altor drepturi de import.“

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

Directorul general al Direcției Generale a Vămilelor,
Nini Săpunaru,
secretar de stat

București, 19 mai 1998.
Nr. 301.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind punerea în circulație, în scop numismatic, a unei monede din argint cu valoarea nominală de 100 de lei**

În conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1991, Banca Națională a României va pune în circulație, în scop numismatic, începând cu data de 1 iunie 1998, o monedă din argint cu valoarea nominală de 100 de lei, dedicată Campionatului mondial de fotbal care va avea loc în Franța în perioada 10 iunie — 12 iulie 1998.

Moneda are următoarele caracteristici:

- forma: rotundă;
- compoziția: argint 925/1.000;
- diametrul: 37 mm;
- greutatea: 27,00 g;
- marginea: netedă.

Aversul monedei conține reprezentarea simbolică a unei porți de fotbal.

Valoarea nominală a monedei este înscrisă în centrul porții (valoarea „100“ sus și denumirea „LEI“ dedesubt). Zerourile valorii nominale sunt reprezentate sub forma unor mingi de fotbal.

Stema României și anul emisiunii „1998“ sunt amplasate, una sub alta, în partea dreaptă a porții de fotbal.

Inscripția „ROMÂNIA“ este gravată în partea superioară, pe orizontală.

Reversul monedei conține, în partea centrală, imaginea stilizată a Turnului Eiffel, suprapusă peste o minge de fotbal. Inscripția „CAMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL“ este amplasată în partea superioară, urmând circumferința monedei. În partea inferioară sunt inscripționate cuvintele „FRANȚA – 98“, care urmează circumferința monedei.

Tirajul emisiunii, destinat vânzării în țară, este de maximum 5.000 de exemplare.

Monedele din argint dedicate Campionatului mondial de fotbal, Franța – 1998, ambalate în capsule din metacrilat transparent, se comercializează ca atare sau în cutii de prezentare adecvate. Fiecare monedă este însoțită de un certificat de autenticitate, înseriat, redactat în limbile română și engleză și semnat de directorul general al

Direcției generale operațiuni cu numerar și metale prețioase din cadrul Băncii Naționale a României.

Noile monede de 100 de lei, din argint, dedicate Campionatului mondial de fotbal, Franța – 1998, emisiunea 1998, au putere circulatorie.

Grafica monedelor din argint este protejată prin înregistrare la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci din România.

Orice reproducere a acestora, parțială sau integrală, în scop publicitar, de informare sau în alte scopuri se va face cu acordul scris, prealabil, al Băncii Naționale a României.

Falsificarea monedelor din argint dedicate Campionatului mondial de fotbal, Franța – 1998 se pedepsește conform legii.

Punerea în circulație, în scop numismatic, a monedelor din argint cu valoarea nominală de 100 de lei, dedicate Campionatului mondial de fotbal, Franța – 1998, se realizează prin ghișeele sucursalelor Băncii Naționale a României.

Directorii sucursalelor Băncii Naționale a României vor lua măsuri pentru informarea persoanelor interesate despre punerea în circulație a monedei de argint de 100 de lei, dedicată Campionatului mondial de fotbal, Franța – 1998, și despre condițiile de vânzare a acesteia.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 1 iunie 1998.
Nr. 8.

★

COMUNICAT

Consiliul de administrație al Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar aduce la cunoștință lista băncilor ai căror deponenți, persoane fizice, beneficiază de garantarea rambursării depozitelor constituite la acestea în condițiile și în limitele prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 39/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 30 august 1996, aprobată și modificată prin Legea nr. 88/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 30 mai 1997:

Nr. crt.	Denumirea băncilor
----------	--------------------

I. Bănci – persoane juridice române

1. Banca Comercială Română – S.A.
2. Banca Română de Comerț Exterior (BANCOREX) – S.A.
3. Banca Agricolă – S.A.
4. Banca Română pentru Dezvoltare – S.A.
5. Banca pentru Mica Industrie și Libera Inițiativă – MINDBANK – S.A.
6. Banca de Credit Cooperatist – BANKCOOP – S.A.
7. Banca Comercială „Ion Țiriac” – S.A.
8. Banc Post – S.A.
9. Banca de Export-Import a României – EXIMBANK – S.A.
10. Banca Românească – S.A.
11. Banca de Credit Industrial și Comercial – S.A.
12. Banca Transilvania – S.A.
13. Banca de Credit și Dezvoltare – ROMEXTERRA – S.A.
14. Banca Internațională a Religiiilor – S.A.
15. Banca Turco-Română – S.A.
16. Banca București – S.A.
17. Banca „Columna” – S.A.
18. Banca de Credit PATER – S.A.
19. ABN-AMRO Bank (România) – S.A.
20. Banca Comercială ROBANK – S.A.
21. Banca Comercială ALBINA – S.A.

Nr. crt.	Denumirea băncilor
22.	Citibank (România) — S.A.
23.	Banca Comercială WEST BANK — S.A.
24.	International Commercial Black Sea Bank (România) — S.A.
25.	Banca Comercială ASTRA — S.A.
26.	Banca Comercială UNIREA — S.A.
27.	Banca Română pentru Relansare Economică — LIBRA BANK — S.A.
28.	Daewoo Bank (România) — S.A.
29.	Raiffeisen Bank (România) — S.A.
30.	Demirbank (România) — S.A.
31.	Romanian International Bank — S.A.
32.	Banca Creditanstalt — S.A.
II. Sucursale ale băncilor străine	
33.	Frankfurt Bukarest Bank AG — Sucursala București
34.	Société Générale — Sucursala București
35.	MISR Romanian Bank — Sucursala București
36.	Banque Franco-Roumaine — Sucursala București
37.	The Chase Manhattan Bank — Sucursala București
38.	Anglo-Romanian Bank Ltd — Sucursala București
39.	ING Bank N.V. — Sucursala București
40.	National Bank of Greece — S.A. — Sucursala București
41.	Banca Italo-Romena Spa — Sucursala București
42.	MISR Romanian Bank — Sucursala Constanța
43.	United Garanti Bank International N.V. — Sucursala București

Prezenta listă a băncilor, ai căror deponenți, persoane fizice, beneficiază de garantarea depozitelor constituite la acestea, înlocuiește lista publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 4 decembrie 1997.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.